

ע"פ 23517/02/20 - מדינת ישראל נגד זיד זיד אלכילאני

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

20 פברואר 2020

עפ"ג 23517-02-20 מדינת ישראל נ' זיד אלכילאני

בפני כב' הנשיא רון שפירא

מדינת ישראל

המעוררת

נגד

זיד זיד אלכילאני

המשיב

החלטה

הרקע לבקשה וטענות הצדדים:

לפני בקשה לעיכוב ביצוע אשר הוגשה יחד עם ערעור המדינה על גזר הדין שניתן על ידי בימ"ש השלום בחדרה (כב' השופט אהוד קפלן) בת"פ 7566-07-19 בתאריך 22.01.20.

המשיב הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של החזקת נשק שלא כדין והחזקת תחמושת. בתאריך 08.01.20 טענו הצדדים לעונש וניתן גזר דין בתאריך 22.01.20, במסגרתו הוטלו על המשיב 8 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, בניכוי הימים בהם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח; מאסר על תנאי; וקנס. בימ"ש קמא ציין במסגרת גזר הדין כי למשיב אין הרשעות קודמות ויש לגזור עונשו בתוך המתחם. במסגרת גזר הדין לקח בימ"ש קמא בחשבון את הודאת המשיב, החיסכון בזמן שיפוטי ולקיימת האחריות. בנוסף נלקחה בחשבון העובדה שהמשיב היה נתון במעצר מיום האירוע ועד 4.8.19 ומאז במעצר בפיקוח אלקטרוני.

המדינה הגישה ערעור על גזר הדין וכן בקשה לעיכוב ביצוע. במסגרת הערעור נטען כי חומרת העבירות ונסיבות ביצוען אינן עולות בקנה אחד עם העונש שהשית בימ"ש קמא על המשיב. נטען כי ענישה של 8 חודשים בעבודות שירות בלבד מהווה ענישה מקלה וסטייה קיצונית מרף הענישה המקובל המחייבת התערבות של ערכאת הערעור. לכן מבוקש במסגרת הערעור להטיל על המשיב מאסר בפועל של ממש במסגרת המתחם שהתבקש על ידי המדינה. במסגרת הבקשה לעיכוב ביצוע נטען כי בימ"ש קמא עיכב את ריצוי גזר הדין עד להחלטה בערעור שיוגש וכי בנסיבות העניין ועל מנת שלא לפגוע ביכולת בית המשפט ליתן את העונש הראוי, אם יחליט לקבל את ערעור המדינה, סבורה המבקשת כי יש להורות על עיכוב ביצוע עבודות השירות. נטען כי סיכויי הערעור טובים להתקבל, בין היתר משום שענישה של עבודות שירות בלבד הינה מקלה ביותר ולאחרונה בערעור דומה שהגישה המדינה הועלה העונש משבעה חודשי מאסר לעשרה חודשי מאסר בפועל.

המשיב טוען כי הוא יליד 97' ללא עבר פלילי. ביום ביצוע העבירה היה בן 21. היה במעצר מיום 24.06.19 ועד ליום

4.8.19 ובאותו היום נעצר בפיקוח אלקטרוני עד ליום מתן גזר הדין ביום 22.01.20 (כחצי שנה). נטען כי בימ"ש קמא קבע מתחם עונש הולם בין 6 חודשים בעבודות שירות ועד 15 חודשים וראה לנכון להטיל עונש בן 8 חודשים בעבודות שירות. נטען כי ענישה זו אינה חורגת ממתחם העונש המקובל בעבירות מסוג זה. כן נטען כי כאשר טענה המדינה כי ביהמ"ש המחוזי בחיפה קיבל ערעור דומה נמנעה מלציין כי שני ערעורים דומים שהוגשו נדחו. עוד נטען כי הרושם הוא שהמדינה מגישה ערעורים באופן אוטומטי על כל גזר דין. יצוין כי ב"כ המשיב הסכים למתן החלטה בבקשה לעיכוב ביצוע על סמך הטיעונים והמסמכים שהוגשו בכתב.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי בנסיבות העניין יש לקבל את הבקשה לעיכוב ביצוע.

"ככלל, אין בהגשת ערעור כדי לעכב את ביצוע ההחלטה נשוא הערעור. על המבקש עיכוב ביצוע להראות כי סיכויי ערעורו טובים וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו, במובן זה שאם תדחה בקשתו יתעורר קושי להשיב את המצב לקדמותו ככל שיתקבל הערעור (ע"פ 5338/17 משה אבוטבול - ראש עיריית בית שמש נ' פיליפ, פסקה 15 (4.9.2017)). נקבע כי בין השיקולים לבחינת הבקשה מתקיימת "מקבילית כוחות" - חוזקו של שיקול אחד לטובת עיכוב ביצוע ההחלטה עשוי להטות את הכף על אף חולשתו של שיקול אחר, כאשר עיקר המשקל מושם על השיקול בדבר מאזן הנוחות (ע"א 8374/13 אי.פי.סי טכנולוגיות ייבוא ושיווק בע"מ נ' Geo Vision Inc. (חברה זרה), פסקה 14 (10.3.2014); ע"א 3343/17 יקבי ירושלים אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' אנטיפוד השקעות בע"מ, פסקה 21 (1.8.2017))."

ע"פ 7500/19 אורית אור רז נ' עמינח תעשיות רהיטים ומזרונים בע"מ (11.12.2019).

במקרה זה, למרות שסבורני כי סיכויי קבלת ערעור המדינה אינם מובהקים, מכיוון שנראה על פניו כי בימ"ש קמא שקל את כל השיקולים הרלוונטיים וקבע עונש הולם בתום המתחם המקובל בעבירות מסוג זה, יש לקבל את טענת המדינה כי הימנעות מעיכוב ביצוע עבודות השירות עלולה לפגוע ביכולת ביהמ"ש שלערעור ליתן את העונש הראוי, אם יחליט לקבל את ערעור המדינה. לעומת זאת, קשה לראות בעיכוב לפרק זמן לא ממושך כפגיעה של ממש במשיב. הערעור נקבע לשמיעה למועד קרוב (02.04.20) ולכן העיכוב לא יארך זמן רב. בנסיבות אלה נוטה הכף לכיוון היענות לבקשת המדינה, זאת ללא צורך להיזקק לשאלת סיכויי הערעור [ראו לעניין זה ע"פ 5834/19 מדינת ישראל נ' פלוני (18.09.2019)].

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, אני נעתר לבקשת המדינה ומורה על עיכוב ביצוע עבודות השירות עד למתן פסק דין בערעור. מובהר כי עיכוב הביצוע מתייחס לעונש של עבודות השירות בלבד והעונשים האחרים שנגזרו על המשיב יעמדו

על כנם.

יצוין כי החלטה זו ניתנה על בסיס הטעון שהוגש בכתב וללא דיון במעמד הצדדים, וזאת בהסכמת ב"כ המשיב. הדיון בבקשה שנקבע ליום 26.2.20 - מבוטל.

יש להעביר החלטה זו לב"כ הצדדים. הסנגור יודיע למשיב על ההחלטה.

ניתנה היום, כ"ה שבט תש"פ, 20
פברואר 2020, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא